

त्वक्पत्रं, स्त्री, (त्वगिव पत्रायस्य ।) गुडत्वक् ।
 इत्यमरः । २।१।२३४ ॥ त्वक्पत्रम् । इति केचित् ।
 इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । स्तुक्कटम् २ शङ्कम् ३
 त्वक्चमू ४ चोचम् ५ वराङ्गकम् ६ । इत्यमरः । २ ।
 ४ । १३४ ॥ (यथा, महाभारते । २।२।७०।१८
 “चन्दनागुरुसुखानि त्वक्पत्राणांवनानि च ॥”
 यथा, सुश्रुते । १ । ४४ ।
 “रेचनं सुकुमारानां त्वक्पत्रमरिचांशुकम् ॥”
 त्वक्पत्री, स्त्री, (त्वक्पत्र + गौरादित्वात् ङीष् ।)
 हिङ्गुपत्री । तत्पर्यायः । कारवी २ पृथ्वी ३
 वासुकी ४ कवरी ५ पृथुः ६ । इत्यमरः । २ ।
 ६ । ४० ॥ तत्पत्री ७ । इति भरतः ॥
 त्वक्पुष्पं, स्त्री, (त्वक्पुष्पः पुष्पमिव ।) रोमाक्षः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः । किलासम् । इति हेम-
 चन्द्रः । ३ । १२१ ॥
 त्वक्पुष्पिका, स्त्री, (त्वक्पुष्पी + स्वार्थे क्त्वं
 पूर्यः ।) किलासम् । इति त्रिकाण्डशेषः । कुण्ठी
 इति भाषा ॥
 त्वक्पुष्पी, स्त्री, (त्वक्पुष्प + गौरादित्वात् ङीष् ।)
 किलासम् । इति जटाधरः ॥
 त्वक्ष, त्वचोयाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 परं-सकं-सेट् ।) त्वचो आहश्चर्मणो ग्रहणम् ।
 त्वक्ष त्वचने इति प्राचः । त्वचनं संवरणमिति
 रमानाथः । त्वक्षति कायं वर्मणा भटः । इति
 दुर्गादासः ॥
 त्वक्ष, ऊ काश्चि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 परं-सकं-सेट् ।) ऊ, त्वक्षियति त्वक्षति । काश्चि
 क्षणीकरणम् । त्वक्षति काष्ठं तक्षा । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 त्वक्षारः, पुं, (त्वक्षि चारो यस्य ।) वंशः । इत्य-
 मरः । २ । ४ । १६० ॥ (यथा, मनुः । १०।३७ ।
 “चक्षानात् पाक्षुषीपाकस्त्वक्षारव्यवहार-
 वान् ॥”
 वंशस्य त्वगपि । नै चाङ् इति भाषा ॥ यथा,
 सुश्रुते । १ । ८ ।
 “अनुग्रहाय तु त्वक्षारस्फटिककाचकुसु-
 विन्दुचलौकाभिचारनखगोजीशोफालिका-
 श्राकपत्रकरीरवालाङ्गुलय इति ॥” गुडत्वक् ।
 इति शब्दचन्द्रिका । शोषवृक्षः । रत्नवंशः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (तत्पत्रांश इति भाषा ॥
 यथा, मायः । ४ । ६१ ।
 “त्वक्षाररत्नपरिपूरितलज्यगौति-
 रस्त्रिमथौ ऋहितपद्मलरत्नकाङ्कः ॥”)
 त्वक्षारमेदिनी, स्त्री, (त्वक्षः सारं भिनत्तीति ।
 भिद् + षिनिः + ङीप् ।) क्षुद्रचक्षुवृक्षः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 त्वक्षारा, स्त्री, (त्वक्षारो वंश उत्पत्तिकारण-
 त्वेनास्यस्याः अच् ततश्चाप् ।) वंशरोचना ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (वंशरोचनाशब्देऽस्या
 विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
 त्वक्सुगन्धः, पुं, (त्वक्षि सुगन्धः सद्गन्धो यस्य ।)
 नारङ्गः । इति भावप्रकाशः ॥

त्वक्सुगन्धा, स्त्री, (त्वक्षि सुगन्धो यस्याः ।) एल-
 बाणुकनामगन्धद्रव्यम् । इति जटाधरः ॥
 त्वग, इ कम्पे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 परं-सकं-गतौ सकं-सेट् ॥)
 त्वगङ्गुरः, पुं, (त्वचश्चर्मणः अङ्गुर इव ।) रोमाक्षः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 त्वगाक्षीरी, स्त्री, (त्वक्क्षीरी । पृथोदरादित्वात्
 साधुः ।) तुगाक्षीरी । वंशलाचना । इति
 जटाधरः ॥
 त्वगगन्धः, पुं, (त्वक्षि गन्धो यस्य ।) नारङ्गः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 त्वगजं, स्त्री, (त्वचः जायते इति । जन + ङः ।)
 रोमं । रुधिरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 त्वगदोषः, पुं, (त्वचो दोषो दूषणं यस्मात् ।)
 कोटरोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्वगजाल-
 रोगः । तस्यौषधं यथा,—
 “मन्थोष्णलोधनोरामचूर्णयुक्तं कनकस्य च ।
 तेनोद्धारितदेहस्य हरेद्व्यौषधप्रसारिकाम् ॥
 त्वदोषश्चैव संशुच्य चर्मदोषश्च नश्यति ॥”
 इति मारुहं १६४ अध्यायः ॥
 स तु महारोगः । यथा, “महारोगिणः पाप-
 रोगाद्यन्यतरोगवतः । ते च उन्मादस्त्वद-
 दोषो राजयज्ज्वा त्वासो मधुमेहो भगन्दरः
 उदरोऽध्मरो इत्यष्टौ पापरीगा नारदीक्षाः ।”
 इति सुद्धितत्त्वम् ॥
 त्वगदोषापहा, स्त्री, (त्वगदोषं रोगविशेषं व्यप-
 हन्तीति । हन + ङः ।) वाङ्मयी । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 त्वगदोषारिः, पुं, (त्वगदोषस्य रोगविशेषस्य अरिः
 शत्रुः । तत्राश्रकत्वात् तथात्वम् ।) हस्तिकन्दः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 त्वच, श्रु इत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुर्दां-
 परं-सकं-सेट् ।) वकारयुक्तः । इत्यवर्गादादिः ।
 श्रु, त्वचती त्वचन्ती । इतिः संवरणम् । त्वचति
 क्वचने देहं वीरः । इति दुर्गादासः ॥
 त्वचं, स्त्री, (प्रशस्ता त्वगस्थस्येति । अर्श आदि-
 त्वात् अच् ।) वृक्षविशेषः । शरचिने इति
 भाषा ॥ (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने १ अध्याये ।
 “सोमवल्गुगृता श्रेता पशुं कालीयकं त्वचम् ॥”
 तत्पर्यायः । त्वक् २ वल्कलम् ३ शङ्कम् ४
 वराङ्गम् ५ सुखशोधनम् ६ शकलम् ७ सिंह-
 लम् ८ वन्धम् ९ सरसम् १० कामवल्गुम् ११
 उत्कटम् १२ बहुगन्धम् १३ विष्णुलम् १४ वन-
 प्रियम् १५ नटपर्णम् १६ गन्धवल्कम् १७ वरम्
 १८ श्रौतम् १९ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
 श्रौतलत्वम् । कफकासविनाशित्वम् । शुक्राम-
 श्रमनत्वम् । कण्ठशुद्धिकारत्वम् । लघुत्वम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ वल्कलम् । चर्म । (यथा,
 हरिवंशे । १७७ । १३६ ।
 “श्रीवत्साङ्गोरविन्दाश्च ऊर्ध्वरोमा गृह्णत्वचः ॥”
 कश्चुकः । खोलस् इति भाषा ॥ यथा, महा-
 भारते । १२ । २४६ । ११ ।

“विमुक्तः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वच इवोरगः ॥”
 गुडत्वक् । इति धरणिः ॥
 त्वचा, स्त्री, (त्वच् + पक्षे टाप् । यद्वा, त्वचति
 संवृणोति सर्वेशरीरमिति अच् ततश्चाप् ।)
 त्वक् । इति शब्दरत्नावली ॥
 त्वचापत्रं, स्त्री, (त्वचा त्वक् पत्रमिव यस्य ।)
 त्वक्पत्रम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 त्वचिष्ठः, त्रि, (अतिप्रयेन त्वग्वान् । त्वग्वत् +
 इङ् । “विनुमतोर्लुक् ॥” ५ । ३ । ६४ । इति
 मतुषी लुक् ।) त्वचीयान् । अतिप्रयत्नविशिष्टः ।
 इति आकरणम् ॥
 त्वचिसारः, पुं, (त्वक्षि चारो यस्य । “हलदन्तात्
 सप्तम्याः संज्ञायाम् ॥” ६ । ३ । ६ । इति सप्तम्या
 अयुक् ।) वंशः । इत्यमरः । २ । ४ । १६० ॥
 त्वचिसुगन्धा, स्त्री, (त्वक्षि सुगन्धो यस्याः ।
 सप्तम्या अयुक् ।) क्षुद्रेणा । इति चारावली ६७ ॥
 त्वत्, त्रि, (तनोतीति । तन + “तनोतिरणश्च दः ॥”
 उणां २ । ६३ । इति चकारात् क्तिप् तुक् अणश्च
 वः ।) भिन्नः । इति जटाधरः ॥ (युष्मद्ग्रन्थस्य
 पञ्चम्येकवचनस्य रूपम् ।) भवतः । इति व्याक-
 रणम् ॥ तोमा हृदते इति भाषा ॥
 त्वनृच, उ रूतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 परं-सकं-सेट् । क्तुविट् ।) वकारयुक्तादिः । उ,
 त्वक्षित्वा त्वक्त्वा । इति गैतः । इति दुर्गादासः ॥
 त्वनृच, उ ध सङ्गोचै । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रुधां-
 परं-सकं-सेट् । क्त्वावेट् ।)
 त्वदीयं, त्रि, (त्व इदम् । युष्मद् + ह्रः । “प्रत्य-
 योत्तरपदयोश्च ॥” ७ । २ । ६८ । इति सप्त-
 म्यन्तस्य लादेशः ।) भवदीयम् । इति व्याक-
 रणम् ॥ (यथा, रघुः । ३ । ५० ।
 “अतोऽयमन्धः कपिलाहुकारिणा
 पितुस्त्वदीयस्य मयापहारितः ॥”)
 त्वर, त्रि व म उ स्यदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भ्रां-व्यासं-अकं-सेट् ।) त्रि, त्वरितः तूर्णो-
 ऽस्ति । वा वसामह्वलरसंयुक्तास्त्रिभ्यो निष्ठायां
 वेमत्वेऽपि वेदेषूच्चारणमेदाद्यंमेतद्वृत्तवन्मन्थे
 मन्थन्ते । व, त्वरा । म, त्वरयति । ङ, त्वरते ।
 स्यद् इह शीघ्रमनुष्ठानम् । नाशुनेतुमवकाः स
 तलरे । इति दुर्गादासः ॥
 त्वरन्, स्त्री, (त्वर + भावे क्त्वाट् ।) त्वरा । इति
 आकरणम् ॥ (त्वरते शीघ्रं गच्छतीति । त्वर +
 क्तुः । हुतगामिनि, त्रि । यथा, अथर्ववेदे । ११।
 ८ । २८ ।
 “आज्ञेयीश्च वास्तेयीश्च त्वरणाः क्षपन्वाच याः ॥”
 त्वरा, स्त्री, (त्वरणमिति । त्वर + “चटाद्यः
 वितः ॥” इति अह् ततः स्त्रीलिङ्गत्वात् टाप् ।)
 वेगः । तत्पर्यायः । सञ्जमः २ । इत्यमरः । १।
 २ । २६ ॥ आवेगः ३ त्वरिः ४ तूर्तिः ५ संवेगः
 ६ । इति हेमचन्द्रः । १।२।३६ । (यथा, महा-
 भारते । ३ । २७६ । २७ ।
 “अथक्त्वं मया पूर्वं निर्मितो जीवितप्रियः ।
 सुक्तो ज्ञातिरिति ज्ञात्वा का त्वरा मरथे पुनः ॥”)